

عبادات را راه‌های ریزش رحمت الهی بدانید نه راه‌های سخت‌گیری خدا.

شماره پرسش: ۲۶۶۲۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۱۲/۵ ۰۶:۵۳:۱۱

متن پرسش

سلام استاد: من یک خانم ۴۱ ساله و صاحب دو دختر هستم. از کودکی از همان سن تکلیف با نماز مشکل داشتم و نمی‌خواندم و یا به تاخیر می‌انداختم. پدرم هم در این مورد خیلی تندی و بد اخلاقی می‌کرد. در طول این عمر رفته همیشه خواسته‌ام که نماز خوان بشوم. دیگر نماز قضا نشود و اول وقت بخوانم اما نتوانسته‌ام. اگر هم بوده دوره‌های کوتاه. از پنج سال پیش دچار افسردگی هم شده‌ام و تحت درمانم که چندان هم موثر نبوده. مشکلم به تشخیص پزشکان شخصیت‌سواسی و کمالگرا هست. در این دوره افسردگی گاهی کاملاً بی‌نماز می‌شوم. از خودم بدم می‌آید و حس می‌کنم خدا هم از من بدش می‌آید. نمی‌توانم به ائمه متوسل شوم. وقت‌هایی که نماز می‌خوانم در قنوت می‌خوانم که اللهم اجعلنا علی صلوتنا دائمین و لارکانها مقیمین و یا رب اجعلنی مقیم الصلوه و چند سال قبل رفته بودم زیارت امام رضا (ع) و از آقا خواستم که نمازخوان بشوم. رفتم اربعین و به این امید که امام حسین (ع) درست‌م کند. با تاثیر جریان شهید مجید قربانخانی. عمرم رفت و کوله بار دین به خدا و مردم و دست تهی. چند وقت پیش به کتاب «آشتی با خدا از طریق آشتی با خود راستین» شما برخوردم و به دلم نشست. گرچه در عمل می‌لنگم. گفتم شاید شما وسیله‌ای باشید که من راه بیابم. از حاج قاسم مرتب می‌خواهم دستم را بگیرد و به راه بیاورد. از آن عشقی که چشید بچشاند. امشب شب اول رجب است. همیشه در مناسبت‌های مذهبی مضطرب می‌شوم. که من در این فرصت چه خواهم کرد. تو رو خدا جوابم رو بدهید و کمکم کنید و دعایم کنید نجات پیدا کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خیلی به خود سخت‌نگیرید؛ عبادات را راه‌های ریزش رحمت الهی بدانید نه راه‌های سخت‌گیری خدا. راه‌هایی گشوده است تا با او گفتگو کنیم. موفق باشید